

غزوات سلطان سلیمان

گزارش آسیر ایرانی جنگ چالدران از فتح مصر و شام
به دست سلطان سلیمان اول عثمانی

تألیف

قاضی زاده اردبیلی

(در کندشه ۹۳۰ ه.ق)

تصحیح و تحقیق

طاهر بابانی

- سرشناسه : قاضی زاده اردبیلی، ظہیر الدین، - ۹۳۰ق.
- عنوان و نام پدیدآور : غزوات سلطان سلیم: (گزارش اسیر ایرانی جنگ چالدران از فتح مصر و شام به دست سلطان سلیم اول عثمانی) / تألیف قاضی زاده اردبیلی (درگذشته ۹۳۰هـ.ق); تصحیح و تحقیق طاهر بابائی؛ ویراستار مرتضی موسوی؛ ترجمه کمیته مقدمه به انگلیسی مصطفی امیری.
- مشخصات نشر : تهران: مؤسسه پژوهشی میراث مکتوب، ۱۴۰۰.
- مشخصات ظاهری : چهل و دو، ۴۰۱ ص: نمونه.
- فروست : میراث مکتوب: ۲۶۵. تاریخ و جغرافیا: ۵۲
- شابک : 978-600-203-236-2
- وضعیت فهرستنامه‌ی : فیبا
- یادداشت : کتابنامه: ص ۱-۳۹۵؛ همچنین به صورت زیرنویس.
- یادداشت : نمایه.
- عنوان دیگر : گزارش اسیر ایرانی جنگ چالدران از فتح مصر و شام به دست سلطان سلیم اول عثمانی.
- موضوع : سلیم اول، سلطان عثمانی، ۹۲۶-۸۷۲ق. - جنگها
- شناسه افزوده : بابائی، طاهر، ۱۳۶۵ - ، مصحح
- شناسه افزوده : امیری، مصطفی [مترجم]
- رده‌بندی کنگره : DR ۵۰۷
- رده‌بندی دیویی : ۹۵۶/۱۱۵
- شماره کتابشناسی ملی : ۸۴۴۳۶۷۰
- وضعیت رکورد : فیبا

غزوات سلطان سلیم

(کزارش اسیر ایرانی جنگ چالدران از فتح مصر و شام
به دست سلطان سلیم اول عثمانی)

تألیف
قاضی زاده اردبیلی
(در گذشته ۹۳۰ هـ ق)

تصحیح و تحقیق
طاهر بابائی

غزوات سلطان سلیم

(گزارش اسیر ایرانی جنگ چالدران از فتح مصر و شام)

به دست سلطان سلیم اول عثمانی)

تألیف: قاضی زاده اردبیلی (در گذشته ۹۳۰ ه. ق.)

تصحیح و تحقیق: طاهر بابائی

مدیر تولید: محمد باهر

ترجمه گزیده مقدمه به انگلیسی: مصطفی امیری

ناشر: میراث مکتوب

مدیر فنی و امور چاپ: حسین شاملوفرد

ویراستار: مرتضی موسوی

صفحه‌آرا: محمود خانی

چاپ اول: ۱۴۰۰

شمارگان: ۵۰۰ نسخه

بها با جلد شومیز: ۸۹۰۰۰ تومان

بها با جلد سخت: ۱۱۴۰۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۲-۲۳۶-۲۰۳-۶۰۰

چاپ (دیجیتال): میراث

شماره فروش:

همه حقوق متعلق به ناشر و محفوظ است
نشر الکترونیکی اثر بدون کسب اجازه کتبی از ناشر ممنوع است

نشانی ناشر: تهران، ش. پ: ۱۳۱۵۶۹۳۵۱۹

تلفن: ۰۶۱۲، ۰۶۶۴۹۰۶۲۵۸، دورنگار:

E-mail: tolid@MirasMaktoob.ir

<http://www.MirasMaktoob.ir>

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

دریایی از فریبک پرمایه اسلام و ایران درخواسته خلی موج می نمذ. این نسخه با تحقیقت کارنامه
دانشمندان فنونی بزرگ و برویت نامه‌ها ایرانیان است بر عهد دهبرلی است که این میراث
پارچ را پاس دارد و برای شناخت تاریخ و فریبک و ادب و سوابق علمی خود به احیا
و بازسازی آن اتمام ورزد.

با همه کوشش‌ای که در سال‌های اخیر برای شناسایی این فناوری مکتوب و تحقیق و تمعیل
آنها انجام کرفته و صدها کتاب در ساله از شمندان تشاریافته هنوز کار نکرده بسیار است و هزاران
کتاب در ساله‌های موجود دلتا بجا نهایی خلو خارج شورش ناسانده و منتشر نشده است بسیاری
از متون نیز، اکرچه بارهای بیست و سیم مطبوع رسیده مطبوع بر روی می‌ست و تحقیق و تصحیح مجدد نیاز دارد.
ایجاد شکرتاب نو در ساله‌های خلی و خیفای است بردوش محققان و مؤسات فرنگی.
مرکز پژوهشی میراث مکتوب در راستای این بدف در سال ۱۳۷۲ اینیاد نخاده شد تا با حمایت
از کوشش‌های محققان و صحاحان، و با مشاکل ناشی از مؤسات علمی، اشخاص فرنگی و
علاقه‌مندان به دانش و فریبک سهمی در نشر میراث مکتوب داشته باشد و جمیع امی از شمندان از متون
و منابع تحقیق به جامعه فرنگی ایران اسلامی تقدیم دارد.

اکبر ایرانی
میر عالی موسسه پژوهشی میراث مکتوب

فهرست مطالب

پیشکش	سیزده
پیشگفتار	پانزده
مقدمه مصحح	نوزده
۱-۱. وضع سیاسی و مذهبی دوره سلیمانی یاوز و نگارش سلیمانیها	نوزده
۲-۱. نگاهی به وضع تاریخنویسی عثمانی مقارن نگارش غزوات سلطان سلیمان	بیست و یک
۳-۱. قاضی زاده اردبیلی	بیست و پنج
۴-۱. کتاب غزوات سلطان سلیمان	سی و یک
۵-۱. تشیع و ایران در نگاه قاضی زاده اردبیلی	سی و سه
۶-۱. کار بر روی نسخه	سی و پنج
۷-۱. شیوه تصحیح	سی و هفت

غزوات سلطان سلیمان

(۳۷۰-۱)

آغاز کتاب	۳
کفتار در توجه رایات اقبال غایبات همایون در سابع شهر ربیع الاول سنه ۹۲۲ موافق از دارالنصر ادرنه به قصد تسخیر ملک اکاسره و دفع ظلیمه والی مظالم اعاجمه و انقلاب آن به توجه جانب دیار عرب در اثنای طریق بنا بر هبوط سلطان عدیم التوفیق از سریر یوسف صدیق و غروب آفتاب دولتش به مغرب شام نکبت و تحلیل ترکیب مناظم سلطنتش به حلول حلب در عین زحمت و مشقت	۱۱

گفتار در توجه رکایب میمنت‌مارب حضرت اعلای کشورگشای از دارالنصر ادرنه به پایه سریر دارالسلطنه قسطنطینیه.....	۱۹
ذکر فرستادن ایلچی از درگاه سلاطین پناه نزد ملک غوری به مصر.....	۲۲
گفتار در فرستادن هزیر میدان شجاعت و کارزار سنان پاشای سپهسالار به رسم طلیعه سنیه از پایه سریر قسطنطینیه به کنار آب فرات جهت تسخیر ممالک ایران از آذربایجان و عراق و هرات.....	۲۵
صورت فتح البستان و مرعاش علی سیبل الاجمال	۲۸
گفتار در عبور نمودن بحر زخار سلطنت و کامکاری، دز دریای خلافت و جهانداری، یعنی قیصر اول و اسکندر ثانی از خلیج مجمع‌البحرين دارالسلطنه قسطنطینیه که در سوابق ازمه و دُولَ به اهتمام اسکندر	
اول صورت امتراج و امتزاج پذیرفته	۳۱
ذکر رسیدن امنی حرمين شریفین به اردوا فلک‌پوی	۴۲
گفتار در رسیدن قضات عظام و علمای اعلام و مدرسین کرام و اعیان بورسای ذوی‌الاحترام به درگاه عالمپناه در ینکی شهر.....	۴۵
ذکر توجه رایات دولت انتباھیه به جانب کوتاهیه	۴۶
گفتار در وصول رایات فتح آیات به کعبه وصل ارباب هدایات، یعنی مدینه قونیه که مضجع و مشوی آن دو مظہر اسرار حقایق الهی حضرت شیخ صدرالدین محمد قونوی و مولانا جلال الدین محمد رومی	
است - قدس الله سرّهما العزیز - و استفاضه و استمداد از روحانیت این دو سلطان معنوی و رسیدن	
خبر فتح دیاریک در این منزل هنی	۵۳
ذکر فتح دیاریک و قتل قراخان.....	۵۹
گفتار در انتهاض موکب حضرت اعلای قدسیه از منزل قرق‌پنکار به محروسه مأنوسه قیصریه‌ستیه	۶۳
گفتار در رسیدن ایلچی ملک غوری از جانب حلب به تمیید مبادی صلح میانه خدیو علی‌الاطلاق والی عراق.....	۷۳
صورت کتابی که به ملک غوری نوشته شده	۷۷
گفتار در رسیدن امرای کبار و عساکر ذوی‌القدر از جانب دیاریک و استلحاق به رایات اقبال غایات در کنار آب فرات	۸۱
گفتار در توجه رایات نصرت آیات به جانب عنتاب	۹۱
گفتار در توجه رایات دولت فایق به مرج دابق به محاربه ملک غوری، به تاریخ یوم‌الاحد ۲۵ شهر رجب‌المرجب سنة	۹۲۵
گفتار در توجه رایات فیروزکام به تصرف حلب و شام	۱۲۳
گفتار در توجه رایات فتح غایات نصرت آیات به جانب دیار شام به تاریخ ۱۷ شعبان سنة ۹۲۲	۱۳۱

گفتار در فرستادن حضرت یونس پاشای وزیر و خیریک و دفتردار آناطولی محمد چلبی را جهت ضبط شهر دمشق و استخلاص قلعه از مستحفظان و استیفای مال غایبی و صونک ممن کان عنده بای طریق کان..... ۱۳۹
ذکر دمشق و تعداد اوصاف آن..... ۱۴۴
گفتار در انتقال حضرت اعلای کشورگشای از قصر مصتبه شرقی به اندرون شهر، جهت اقامت چندروزه و تدبیر تسخیر قاهره مصر که بنفسه الشریف وحده، بر آن مُصِّرَ و مکب بود..... ۱۵۱
گفتار در فرستادن رسول به جانب قاهره مصر و دعوت طومانبای و بقیه سپاه به اطاعت و حضور [در] درگاه سلاطین پناه..... ۱۵۷
گفتار در توجه پلنگ اسد مقدم و هژبر نهنگ انتقام، لیث معركه وغا و انصرام سپهسالار ذو الاحترام، سنان پاشا به رسم طلیعه به جانب غزه محروسه و آن امکنه و مقام..... ۱۶۷
گفتار در نهضت ظفر فرست حضرت اعلای کشورگشای به قصد تسخیر قاهره مصر از دیار شام و تحریک اعناء دولت به استقصا و استغصای آن دیار از تسلط و تحکم اعدای نافرجام..... ۱۷۷
گفتار در وصول و قدوم مواکب ظفر موسوم به قصبه رمله و استشراف به زیارت مسجد اقصی و حضرت صخره، یوم الاثین خامس ذی الحجه الحرام..... ۱۸۳
ذکر توجه رایات آفتاب غایای از رمله به جانب غزه..... ۱۸۹
گفتار در توجه نهضت موکب همایون به طالع سعد و میمون به تسخیر دیار مصریه..... ۱۹۷
ذکر سبب قتل حسام پاشا وزیر ثالث..... ۱۹۹
گفتار در توجه موکب همایون به طالع میمون به جانب ریدانیه متوكلاً بعنایه السبحانیة..... ۲۰۷
گفتار در نهضت حضرت اعلای کشورستانی در نهایت اقبال و کامرانی به آهنگ جنگ سلطانی..... ۲۱۹
گفتار در فرستادن یونس پاشا وزیر اعظم و دفتردار آناطولی به اندرون شهر مصر جهت ضبط صونک مخالفان و حقوق مقطوعه دیوان..... ۲۲۳
گفتار در کوچ کردن نواب همایون به طالع میمون فی یوم الاثین رابع محرم الحرام سنة ثلاث و عشرين و تسعماهه از میدان ریدانیه به جزیره وسطانیه بولاق که بر غربی مصر بر کنار رود نیل واقع است و رسیدن شیخون طومانبای در همین منزل فی لیله اربعاء سادس منه..... ۲۳۷
گفتار در سوارشدن حضرت اعلای کامکار به جنگ طومانبای سریع الفرار..... ۲۴۳
ذکر امر عالی به کتابت فتح نامه و ارسال آن به دیار و امصار عالی و رسیدن تصرع غزالی..... ۲۴۹
گفتار در انتقال آفتاب کشور شاهی و سایه رافت و رحمت الهی از جزیره وسطانیه بولاق به تأیید مواهب علی الاطلاق به قصر و رواق صدیقی که در اوج معارج و ذروهه مدارج قلعه مصر موضوع و مصنوع است، به تاریخ یوم احد ثالث عشرین محرم الحرام سنة ثلاث و عشرين و تسعماهه..... ۲۵۳

گفتار در انتقال رکاب اقبال علی رسم الاستعجال از قلعه مصر عدیم المثال به برکة الحبش به قصد انتقام و استیصال طومان بای و بقیه چراکسه پریشان حال به تاریخ بیست و یکم شهر صفر سنه ثلاث و عشرين و تسعماهه.....	۲۶۱
گفتار در ارتحال مواکب اقبال از روی مسرت و اجلال از یورت ام الدینار به قریه انبانه که بر کنار رود نیل مقابل بولاق واقع است و امضاي امر عالی به صلب ملک طومان بای.....	۲۷۱
ذکر زمان دولت چراکسه من البداية الى النهاية.....	۲۷۵
گفتار در توجه عنان نصرت عنوان بر سبیل تنزه و تفرج از راه دریا به نظارة ثغر اسکندریه	۲۷۹
گفتار به نظر آوردن نواب همایون کشتهایا [ای] دارالسلطنه قسطنطینیه بمن فيها من العساکر المنصوروه فی ثغر الاسکندریه و فرستادن سنگ سماق و رخام به روم سعادت فرجام.....	۲۸۵
ذکر گند هرمان و انعطاف عنان قهرمان زمان به صوب رؤیت و تماشای آن.....	۲۸۹
گفتار در تقویض نیابت سلطنت و جهان آرایی قاهره مصر به حضرت ملک الامرای خیریک	۲۹۱
ذکر فرستادن بعض اعیان و معینان ارکان قاهره مصر به دارالنصر قسطنطینیه روم به رسم سورگون ..	۲۹۶
گفتار در تصمیم نیت خیر امنیت نواب حضرت اعلای کشورگشایی به تکمیل ارکان اسلام و استشراف به زیارت بیت الله الحرام و تأخیر آن بنا بر استدعای و التماس علمای اسلام	۲۹۹
گفتار در انصراف عنان سعدقران فرخنده عنوان و رجعت رکاب استقامت مرام از پایه سریر قاهره مصر به جانب شام	۳۰۵
ذکر سبب قتل یونس پاشای وزیر اعظم	۳۰۷
گفتار در توجه رکاب دولت ایاب به جانب صالحیه و غزه	۳۱۱
گفتار در وصول بارقه صبح دولت فرجام به محروسة دمشق شام	۳۱۷
ذکر عمارت خیری که نواب حضرت اعلی از احل و جووهات خاصة شریفه بر سر مزار فیض گذار العارف بالله الذایب فی الله الوائلی الی الله الشیخ محی الحق و الدین العربی الطایبی الاندلسی - تقبل الله منه - انشا فرموده، به تاریخ دوم شهر مبارک شوال سنه ثلاث و عشرين و تسعماهه .	۳۲۱
تمیع به تمجل [او] تعفن هوا و عروض حمی به بعضی امزجه ارباب دولت و علا و انتقال کلام به ارتحال حضرت مرحومی شهیدی حلیمی چلبی	۳۲۶
گفتار در رسیدن پیری پاشا وزیر اعظم به خطة شام و اظهار بعضی ماثر کمالات او به تقریب این مقام ذکر تقویض صدارت عرب و عجم به حضرت شاه چلبی فناری زاده	۳۳۴
گفتار در انتقال موکب اجلال از قشلاق شام به جانب حلب فرخنده انجام	۳۳۷
گفتار در کوچ فرمودن حضرت اعلی از منزل قابون به مصتبه شام و رسیدن قاصد و ایلچی والی اعجام در این اثناء و ایام	۳۴۳

۳۴۹	گفتار در ارتحال موکب مبارک از مصتبه شام به جانب حمی
۳۵۴	ذکر شکار عمیق ایلی و حوالی انطاکیه
۳۵۹	گفتار در گرفتاری ابن حنش و حرفوش به سینات اعمال خودشان
۳۶۵	گفتار در توجه انعطاف زمام مرام به داعیه کشورگشایی عجم به مرج دابق اولاً و دیار بکر آخراً
۳۷۱	نمایه اعلام، اماکن، اصطلاحات و مناصب
۳۸۹	فرهنگ اصطلاحات و تعبیر
۳۹۵	منابع مقدمه
۳۹۷	منابع تصحیح

پیشکش

پیشکش به دیوان سالار عثمانی برآمده از ایران، حاجی سلیم آغا، که اصل کتاب غزوات سلطان سلیم در کتابخانه او نگهداری می شود و از آن طریق به دست ما رسیده است.

حاجی سلیم آغا از شخصیت های بانفوذی بود که در دوره عبدالحمید اول (۱۲۰۳-۱۱۸۷ ق) و آغاز حکومت سلیم سوم (۱۲۲۲-۱۲۰۳ ق) در برخی از رویدادها نقش آفرینی کرد. او غلام ایرانی مصطفی افندی رئیس الکتاب بود که پس از آزادی، به خدمات دولتی وارد شد و با نشان دادن لیاقت و توانمندی، باش باقی قولی (از مستولان تشکیلات مالی)، دفتردار خوتین (مستول امور دفتری و دیوانی سنجاق یا استانی در بخش اروپایی عثمانی) (۱۱۸۲ ق) و قاپوچی باشی (سرکرده در بانان دربار عثمانی) (۱۱۸۷ ق) شد. پس از جلوس عبدالحمید اول، ستاره اقبال او در خشیدن گرفت و در حالی که امین ضرب خانه (از مستولان مالی دارالضرب) بود، مطبخ امینی (از مستولان مالی آشپزخانه دربار)، بنامینی (از مستولان مالی بخش ساخت و ساز) و ترسانه امینی (از مستولان مالی بخش نیروی دریایی) (۱۲۰۱ ق) را نیز بر عهده گرفت؛ اما پس از تخت نشینی سلطان سلیم سوم وضعش نابسامان شد. او در هنگامی که سلیم سوم به بازدید از ترسانه پرداخته بود، در محل مأموریتش حاضر نبود؛ از این رو، به سبب اهمال در وظایف نیروی دریایی و عدم انجام فرمانها به اعدام محکوم، و در سال ۱۲۰۳ ق پس از اعدام، در باعچه مکتب صیبان که خود بنا نهاده بود، به خاک سپرده شد.

حاجی سلیم آغا در زمانی که امین مطبخ عامرة عثمانی بود، در اسکدار (بخش آسیایی

استانبول)، مکتبی برای آموزش کودکان ساخت که دارای کتابخانه بود. کتبیه آن، سال ساخت مجموعه را ۱۱۹۶ ق و وقفنامه آن، تنظیم وقفنامه را محرم سال ۱۱۹۷ نشان می‌دهد. این کتابخانه کوچک که تا امروز به جای مانده، مشغول خدمات رسانی به کتابخوانان است و دارای مخزنی است که نسخ ارزشمندی در آن نگهداری می‌شود. در سال ۱۲۲۱ ق محمدامین افندی پسر حاجی سلیم آغا برای گسترش کار کتابخانه، موقوفات دیگری بدین مجموعه افزود. به مرور زمان با الحاق کتابخانه‌های دیگری نظیر کتابخانه امیر خواجه، نوربانو سلطان، یعقوب آغا باب السعاده آغاسی و عزیز محمود هدایی، این کتابخانه تقویت شد. امروزه بیش از ۲۸۰۰ نسخه خطی و بیش از ۱۵۰۰ عنوان کتاب چاپی در این کتابخانه نگهداری می‌شود.^۱

۱. برگرفته از تارنماهی ریاست بنیاد نسخ خطی ترکیه، بخش کتابخانه حاجی سلیم آغا، به نشانی: <http://www.haciselimaga.yek.gov.tr/#/>; İsmail E. Erünsal, *DIA*, vol.14, p.498, s.v. "Haci Selim ağa Kütüphanesi".

پیشگفتار

درباره فرهنگ، زبان و ادب فارسی در عصر سلاجقه روم و حکومت عثمانی کم و بیش پژوهش‌هایی انجام گرفته است. همچنین برخی متون و منابع مربوط به تاریخ و فرهنگ ایران در قلمرو ترکان آناتولی انتشار یافته است. آنچه که تاکنون انجام گرفته، گرچه برای شناخت گستره حضور و نفوذ فرهنگ ایرانی در سرزمین‌های زیر سلطه ترکان سلجوقی و عثمانی بسیار راهگشا بوده، اما هنوز راهی طولانی در پیش است. در گذشته، نسلی از محققان بزرگ در ایران و ترکیه، به این حوزه پرداختند و آثار فاخری پدید آوردند. خوشبختانه راهی را که آنها گشودند، در هر دو کشور رهروان خوبی یافت. امروزه، پژوهشگران جوان در ایران و ترکیه عزم خود را جزم کرده، و با پژوهش‌های درخور تحسین، آثار ارزشمندی منتشر می‌کنند. به جز پژوهش‌ها، برخی متون و منابع دست اول نیز در هر دو کشور تصحیح و انتشار می‌یابد. از آنجا که انتشار منابع و مدارک اصیل، زمینه انجام پژوهش‌های جدید را هموارتر می‌کند، می‌بایست بیشتر مورد توجه قرار گیرد. در اصل، شمار زیادی از منابع و متون عثمانی، دارای ارتباط تنگاتنگ با تاریخ و فرهنگ ایران است؛ از جمله متونی که به زبان فارسی اند و یا نویسنده‌گان آنها ایرانی بوده، و به فارسی یا ترکی نوشته‌اند. برای نمونه، غزووات سلطان سلیمان اثیری است به فارسی که از سوی نویسنده‌ای ایرانی به رشتۀ تحریر درآمده است. این اثر که توسط دوست فاضل، جناب دکتر بابائی تصحیح شده است، نمونه بارزی از متون مرتبط با تاریخ و فرهنگ ایرانی است که در قلمرو عثمانی پدید آمده است. با این اثر، برای نخستین بار با یکی از عالمان و نویسنده‌گان ایرانی که بعد از جنگ چالدران از

تبریز به اسلامبول تبعید شد، آشنا می‌شویم. می‌دانیم که بیش از هزار نفر از فرهیختگان ایرانی توسط سلطان سلیم به اجبار به اسلامبول تبعید شدند. بیشتر آنها به دلیل علم، هنر و فرهیختگی در پایتخت و دربار عثمانی ارج و قرب یافتند و به جاه و مقام رسیدند. نویسنده متن حاضر، یعنی قاضی زاده اردبیلی، یکی از آنها بود که در دربار سلطان سلیم جایگاه خاصی یافت، تا جایی که در سفرهای نظامی در رکاب سلطان بود و به همین دلیل توانست مشاهدات خود از لشکرکشی سلطان سلیم به مصر را در اثر حاضر تدوین کند.

دکتر بابایی علاوه بر تصحیح اثر قاضی زاده اردبیلی، درباره نویسنده و متن نیز تحقیق جامعی انجام داده و در مقدمه کتاب و نیز در مقاله‌ای مستقل منتشر کرده است.^۱ از مطالعه متن حاضر می‌توان به عمق علاقه و وابستگی نویسنده به اصالت و هویت خود پی برد. او با وجود دوری از ایران و خدمت به دربار سلطانی بهشدت ضدشیعی و ایران‌ستیز، با هنرمندی تام و تمام دل‌بستگی خود را به ایران و مذهب تشیع حفظ کرده است. ایران‌گرایی و شیعی‌گرایی قاضی زاده اردبیلی به عنوان مورخ رکاب سلطان سلیمی که در سفر نظامی چالدران بیش از چهل هزار نفر از علویان آنانویل را قتل عام کرد، به نظر پارادوکس می‌آید، اما باید دانست قاضی زاده اردبیلی در عین حال که در رکاب سلطان عثمانی بود، دل در گرو ایران داشت. در اثر او به خوبی می‌توان رد پای افکار ایرانی و شیعی را دید. ایسا، به سبب همین گرایش‌ها بود که سرانجام به اتهام ارتباط با صفویان در ۹۳۰ق. در مصر اعدام شد.

مصحح محترم با وجود دشواری‌های بسیار متن، تلاش زیادی برای تصحیح انتقادی آن به کار بسته و کوشیده است تا متنی منقح پدید آورد. متن حاضر که در یکی از مهم‌ترین دوره‌های دشمنی حکومت عثمانی با ایران به رشتہ تحریر درآمده است، برای ما در ایران دارای اهمیت فراوانی است؛ زیرا با یک متن تاریخی که در دربار عثمانی به زبان فارسی نوشته شده آشنا می‌شویم، و نیز از زندگی و افکار یکی از ایرانیان تبعیدی جنگ چالدران که تاکنون ناشناخته بود، آگاهی می‌یابیم. علاوه بر اینها، سطر سطر کتاب نیز دارای اطلاعات

۱. «ایران دوستی و شیعه‌گرایی قاضی زاده اردبیلی در تاریخنگاری عصر سلطان سلیم اول (۹۱۸-۹۲۶ق.)»، پژوهشنامه تاریخ و تمدن اسلامی، پاییز و زمستان ۱۳۹۸، س. ۵۲، ش. ۲، ص. ۲۰۳-۲۲۱.

ارزشمندی است که به کار پژوهشگران حوزه‌های مختلف می‌آید. به مصحح محترم برای به سرانجام رساندن کار دشوار تصحیح این متن باید تبریک گفت و انتشار چنین آثاری را برای تاریخ و فرهنگ ایران زمین مغتتم شمرد.

نصرالله صالحی

۱۳۹۹/۰۳/۰۴

مقدمة مصححة

۱-۱. وضع سیاسی و مذهبی دوره سلیم یاوز و نگارش سلیمنامه‌ها

سلطان سلیم اول (حک: ۹۱۸-۹۲۶ ق) در دوره کوتاه حکومت خود، به سبب تحرکات نظامی پیروزمندانه‌ای نظیر پیروزی در نبرد چالدران، پیروزی بر ممالیک مصر و برچیدن حکومت آنان، و نیز چیرگی بر ملوک ذوالقدر، در زمرة قدرتمندترین سلاطین آل عثمان قرار دارد و بخش زیادی از گستردگی قلمرو عثمانیان و اقتدار آنان به سبب اقدامات این سلطان بوده است. اما سلیم یاوز با وجود قدرت‌نمایی و لشکرکشی‌های پیروزمندانه خارجی، با بحران مشروعیتی مواجه بود که تقریباً تمام اقدامات داخلی و خارجی او را تحت تأثیر قرار می‌داد و این تأثیرگذاری چندان بود که سلیمان قانونی، جانشین او، نیز با چالش بزرگی در مشروعیت حکومت مواجه شد. بحران مشروعیت حکومت سلیم اول به اقدامات او در کسب تاج و تخت بازمی‌گردد. سلطان سلیم یاوز در اواخر حکومت بازیزد دوم (حک: ۹۱۸-۸۸۶ ق)، بر سر مسائل جانشینی، عصیان ورزید، و به رغم اراده سلطان عثمانی مبنی بر جانشینی فرزند ارشدش (احمد)، با پدر از سر ناسازگاری در آمد.^۱ حمایت ینی‌چریان به عنوان بخش قدرتمند نظامی دربار عثمانی - از سلیم، او را در موقعیت برتری نسبت به دو برادرش (احمد و قورقود) قرار می‌داد و همین عامل سبب شد تا او پس از رد درخواست

۱. خواجه سعدالدین افندی، تاج التواریخ، ج ۲، صص ۳۲۵-۳۵۸؛ صولاقزاده، صص ۱۳۹-۱۹۹.

دریافت سنجاقی^۱ در رومایلی^۲ از سوی بایزید دوم، در سال ۹۱۷ ق به جنگ پدر رفت، اما شکست سختی یافت.^۳ با وجود این شکست، با عصیان یعنی چریان، رقبای تختنشینی کنار زده شدند و بایزید دوم به‌جبر کناره گرفت و سلیم در سال ۹۱۸ ق بر تخت نشست.^۴ بایزید دوم اندکی بعد، در راه دیمتوقه درگذشت، که البته به‌جز بیماری و سال‌خوردگی سلطان برکنارشده، نقش سلیم در مسمومیت و مرگ او در منابع بازتاب یافته است.^۵

درگیری سلیم با خویشان خود در جهت کنار زدن آنان و تشییت خود بر کرسی سلطنت عثمانیان، دامنه‌ای گسترده یافت و به کشتار برادران و برادرزادگان انجامید.^۶ این‌چنین، سلیم به سبب جنگیدن با پدر، دستیابی قهرآمیز به سلطنت، ظن نقش آفرینی در مرگ بایزید دوم، و قتل برادران و برادرزادگان به جرگه سلاطینی افزوده شد که با ناپسندترین شکل کسب تاج و تخت، به قدرت رسید و با بحران بزرگی در مشروعيت حکومتش، دست به‌گریبان شد. این بحران مشروعيت، با دستاوریز قرار دادن مبارزه با شیعیان می‌توانست پوشش داده شود؛ زیرا در این زمان، در جانب شرقی قلمرو عثمانی، حکومت صفویان (۹۰۷-۱۱۳۵ ق) بر سر کار آمده بود که از حیث سیاسی و مذهبی، عثمانیان را به چالش می‌کشید. تخاصم آشکار مذهبی و سیاسی شاه اسماعیل صفوی (حک: ۹۰۷-۹۳۰ ق) با سلیم و نیز شورش‌های علوی و شیعی آناتولی، سبب شد تا با واردساختن اتهامات متعدد به صفویان، فتوای الحاد و ارتداد آنان صادر شود^۷ و راه برای خروج سلطان سلیم از بحران مشروعيت سیاسی و مذهبی گشوده گردد. نیز ثبت اخبار رویدادهای مربوط به اقدامات سلطان سلیم اول در چالش با پدر و برادران و حکومت‌های ایران و مصر در راه مشروعيت افزایی حکومت سلیم یا ووز

۱. اصطلاحی در تقسیمات اداری و سیاسی عثمانی که تا حدودی با «استان» تطبیق می‌کند.

۲. رومایلی = بخش اروپایی قلمرو عثمانی.

۳. خواجه سعد الدین افندی، همان، ج ۲، صص ۱۴۲-۱۵۵، ۱۴۳-۱۶۲؛ لطفی پاشا، صص ۲۰۲.

۴. لطفی پاشا، صص ۲۰۲-۲۰۳؛ سنه‌ی بک، ص ۱۵.

۵. قره‌چلبی‌زاده، ص ۳۹۷.

۶. نک. صولاً قزاده، صص ۳۵۰، ۳۵۳، ۳۵۶-۳۵۸؛ عالی افندی، گ ۲۲۵ ب-۲۲۸ ب.

۷. برای اطلاع جامع در خصوص کیفیت صدور فتوای الحاد صفویان شیعی مذهب، نک: عبادی، ۴۰-۳۵.

سبب پیدایی ادبیات سلیمان نویسی شد. سلیمان نامه ها درواقع بیان حماسی پیروزی های سلیمان در نبرد با پدر و برادران در راه کسب سلطنت و نیز نبردهای او با صفویان و ممالیک بودند و گونه ای از تاریخ نویسی بود که به کسب مشروعت سلیمان، بهخصوص در تصاحب تاج و تخت، بیش از اندازه توجه داشته اند. اهمیت این بحران مشروعت و ارتباط آن با شکل تاریخ نویسی چندان بود که حتی سلطان سلیمان قانونی، برای اینکه مشروعيت تحت تأثیر اقدامات پدر بود، هزینه بسیاری صرف حمایت از سلیمان نویسان کرد.^۱

در دوره سلیمان اول و سلیمان باشکوه، مؤلفانی نظر خواجه سعد الدین افندی، اسحاق چلبی، ادریس بدليسی به همراه فرزندش محمد دفتردار، شکری بدليسی، کمال پاشازاده، جلال زاده مصطفی قوجه نشانچی، محیی، سجودی، سعدی بن عبدال تعال، قاضی زاده اردبیلی، شعری، ادایی شیرازی و دیگران به نگارش سلیمان نامه دست زدند و سبب پدیدارشدن گونه ای از تاریخ نگاری در دوره عثمانیان شدند؛ هر چند بیشتر این آثار پس از مرگ سلیمان اول و با حمایت و توصیه سلیمان قانونی به نگارش درآمدند.^۲ از میان مهم ترین سلیمان نامه ها، می توان به غزوات سلطان سلیمان نوشته قاضی زاده اردبیلی اشاره کرد که تاکنون مغقول مانده بود و تنها یک نسخه از آن به دست رسیده است.

۱-۲. نگاهی به وضع تاریخ نویسی عثمانی مقارن نگارش غزوات سلطان سلیمان

نفوذ زبان فارسی به آسیای صغیر با ورود ترکان بدان نواحی همراه بود و این ترکان بودند که زبان فارسی را با خود بدانجا برده و همراه با رواج آن، از آن در انجام امور دیوانی و اداری خود یاری گرفتند. زبان فارسی و ایرانی بودن (عجم بودن)، در میان عثمانیان، جایگاه برجسته ای داشت و زبان فارسی مورد استفاده در دربار و دیوان، نماینده انتقال فرهنگ ایرانی به آناتولی بود. با وجود این که دوره سلجوقیان روم و اوایل حکومت عثمانی را می توان دوره اوج نفوذ زبان فارسی به ادبیات آناتولی نشینان قلمداد کرد، اما زبان فارسی کماکان در

۱. نوریلدیز، «تاریخ نگاری عثمانی»، ص ۱۳۹.

۲. بابانی، ص ۱۶۱.

ادبیات عثمانی سده دهم هجری جایگاه ویژه‌ای داشت. حضور شاعران و ادبیان ایرانی که آثار خود را به زبان فارسی پدید می‌آوردند، در تداوم نفوذ زبان فارسی به ادبیات عثمانیان پرتأثیر بود. ضعف ادبیات ترکی و نبود شاعران ترکی که توانایی ایجاد سبک و تحول اساسی در ادبیات ترکی داشته باشند، در کنار حمایت سلاطین عثمانی از چامه‌سرایی فارسی، بر حضور ایرانیان در قلمرو عثمانی مؤثر بود. این حمایت‌ها که از دوران پیش از سلیمان وجود داشت^۱، در دوره این سلطان پررنگ‌تر شد؛ زیرا سلیمان یاوز، تواناترین سلطان عثمانی در شعر فارسی بود و دیوانی نیز به زبان فارسی دارد. تعلق خاطر سلطان سلیمان به فارسی آنچنان بود که سهی‌بک، در توصیف او راه اغراق پیموده و سلطان سلیمان را سلطانی خوانده که به‌شدت زبان فارسی گرایش داشت، چنان‌که یک بیت شعر ترکی ندارد و اشعار ترکی او را ساخته عوام دانسته است.^۲ لطیفی نیز در چامه‌سرایی سلیمان یاوز آورده است که به تکلم و معرفت در زبان فارسی، رغبت تمام داشت و ضمن آن که کسی بهسان او ترک تُركی نکرد، در میان شعرا رومی (ترک) آن دوره، کسی جز او دیوان فارسی نداشت.^۳

تاریخ‌نگاری دوره عثمانی، ضمن آن که در تداوم تاریخ‌نگاری اسلامی شکل گرفت، در طول شش سده، منجر به شکل‌گیری گونه‌ای از تاریخ‌نگاری به نام عثمانیان شد.^۴ نخستین بار در دوره محمد فاتح بود که عثمانیان از عناصر ایرانی برای انتقال تجربه تاریخ‌نگاری به حکومت عثمانی پشتیبانی کردند و نخستین آثار آنان نظیر غزانامه روم به دست شاعری ایرانی و برآمده از شروان به نام کاشفی (د. ۸۶۰ق) – که به‌شكل منظوم و به زبان فارسی بود – تألیف شد و دیگری خونکارنامه از مهاجری از طوس به نام معالی

۱. «سلطان مراد [دوم] که شعر به ترکی می‌سرود، هفت‌های دور روز با شعر اجتماع می‌کرد» (لطیفی، ۶۰). محمد فاتح نیز که در شاعری «عونی» تخلص می‌کرد، سی تن شاعر درباری داشت (همو، ۶۳). بایزید دوم نیز که تخلصش در شعر «علی» بود حامی شاعران بود (همانجا؛ نک. ریاحی، ۱۶۴-۱۶۳).

۲. سهی‌بک، ص ۱۶.

۳. لطیفی، ۶۹-۶۸.

۴. اپیشورلی، ۱۳۹۱، ۱۳، ص ۱۰۱.

(د. ۸۸۰ ق) بود که به سلطان محمد فاتح تقدیم شد.^۱ در این دوره که نگارش آثاری در باب نبردهای سلطان رونق یافته بود، مناقب‌نامه‌نویسی نیز رواج یافت که در سطحی پایین‌تر از شهنازه‌سرایی و شاهنامه‌نویسی قرار داشت و زمینه را برای ایجاد عصری نو در تاریخ‌نگاری عثمانی فراهم ساخت.^۲ تاریخ‌نگاری در میان عثمانیان، از اوایل سده ۱۰ ق پدید آمد و این، تا حدی ناشی از خودآگاهی سیاسی جدید در حال ظهور عثمانیان بود که خود را با ادعاهای سیاسی رقبایشان در شرق مواجه می‌دیدند.^۳ تاریخ‌نگاری دوره بازیزد دوم، جایگاه ویژه‌ای را در تاریخ‌نگاری عثمانی به خود اختصاص داده است و تاریخ‌نگاران صاحب‌نامی مانند عاشق‌پاشازاده، محمد نشیری، کمال پاشازاده و ادریس بدليسی، سورخین این دربار بودند و این دوره، به لحاظ رشد و پیشرفت تاریخ‌نگاری فارسی و ترکی، نقطه‌عطفی بود. عثمانیان، تاروی کار آمدن بازیزد دوم، این نکته را دریافته بودند که حکومتشان بی‌بهره از سنت تاریخ‌نگاری دودمانی مفصل و جامعی است و تا آن زمان، تواریخ عثمانی به صورت تاریخ‌های عمومی بود که تنها تکمله‌ای درباره تاریخ عثمانی بدان زده می‌شد و گزارش‌های آن، محدود به چند لشکرکشی مهم بود. تحول مهم این دوره یعنی پایه‌گذاری سنت تاریخ‌نگاری دودمانی مفصل و جامع به صورت وقایع‌نامه‌های سلسله‌ای به زبان ساده و در حد فهم عوام و در ادامه، تبدیل این سنت تاریخ‌نگاری ساده‌نویسانه به تواریخی با شرمنشیانه و پیچیده ترکی و فارسی که مخاطبان آن، خواص بودند، روند تاریخ‌نگاری عثمانی را به سوی پیشرفت رهنمون ساخت.^۴ در این دوره، تاریخ‌نگاری عثمانی با پشتونه صد و پنجاه ساله، با تشویق سلطان بازیزد دوم و وزیرش مؤیدزاده، رو به پیشرفت نهاد و آثاری همچون هشت‌بهشت بدليسی، به فارسی و تواریخ آل عثمان کمال پاشازاده، به ترکی

۱. اینالحق، ص ۶۷؛ نوریلدیز، «تاریخ‌نگاری عثمانی»، صص ۱۲۸ - ۱۳۰.

۲. ایپیشیرلی، ص ۱۰۳؛ اینالحق، صص ۶۷ - ۶۸.

۳. نوریلدیز، «نخبگان ایرانی در خدمت سلطان عثمانی: تاریخ‌نویسی فارسی در دوره عثمانی (سده‌های دهم و یازدهم)»، ص ۲۲۳.

۴. همو، ص ۲۲۹.

نگارش یافت که آغازگر فصل نوینی در تاریخ نگاری عثمانی بود. در دوره سلیم اول، این توسعه تاریخ نگاری ادامه یافت و در این دوره، آثاری به نام سلیم نامه نگاشته شد^۱ که در واقع بیان حماسی پیروزی‌های سلیم در نبرد با پدر و برادران در راه کسب سلطنت و نیز نبردهای او با صفویان و ممالیک بود.^۲ گرچه شمار زیادی از سلیم نامه‌ها در دوره سلیمان قانونی تألیف شد و تألیف شمار اندکی به دوره سلیم اول مربوط می‌شود، اما همین سلیم نامه‌نویسی، امتیاز دوره سلیم اول نسبت به دوره پدرش به شمار می‌آید.

تاریخ نویسی به فارسی در دوره سلیم اول و سلیمان قانونی مورد توجه بود. تحولات مضمونی و سبکی در نوشه‌های تاریخی عثمانی به زبان فارسی، عیناً در تواریخ ترکی نفوذ و بروز یافت و تأثیرات فارسی - با اینکه شمارشان در کنار آثار پرشمار ترکی ناچیز می‌نماید - جایگاهی ممتاز یافته بود.^۳ با وجود این، تا اواخر سده ۱۰ ق تغییرات عمده‌ای در فارسی فروکاسته شد و زبان ترکی، زبان غالب گردید.^۴ بنابراین، تاریخ نگاری عثمانی - که در دوره سلیم اول و سلیمان قانونی به اوج شکوفایی رسید - آمیزه‌ای از سبک تاریخ نگاری ایرانی - اسلامی با عناصر حماسی و روایت‌های ترکی بود.^۵ تاریخ نگاران ایرانی نیز در دربار عثمانی به نگارش آثار متعددی دست زده‌اند و به آشکال ثبت رویدادهای حکومت عثمانی و ارائه الگویی برای تاریخ‌نویسان عثمانی و مشروعيت‌بخشی با ارائه گزارش‌های جهت‌دار، بزرگنمایی، مدح و عنوان‌سازی برای سلاطین، به نقش آفرینی در این دربار پرداخته‌اند. به

۱. مؤلفانی نظری اسحاق چلبی، ادريس بدليسی، شکری بدليسی، کمال پاشازاده، جلال‌زاده مصطفی قوجه نشانجی، محیی، سجودی، سعدی بن عبدال تعالی، قاضی زاده اردبیلی، شعری، ادیب شیرازی و دیگران به نگارش سلیم نامه دست زده‌اند.

۲. اوزجان، ص ۱۷۲.

۳. نوری‌لیدیز، «نخبگان ایرانی در خدمت سلطان عثمانی: تاریخ نویسی فارسی در دوره عثمانی (سده‌های دهم و یازدهم)»، ص ۲۲۳.

۴. همو، «تاریخ نگاری عثمانی»، صص ۱۴۴-۱۴۵.

۵. همو، «تاریخ نگاری عثمانی»، ص ۱۲۵.

طور کلی، تواریخ فارسی در تاریخ‌نگاری عثمانیان عصر متقدم، جایگاه مهمی کسب کرده بودند و با وجود این که در مقابل تاریخ‌نویسی ترکی در اقلیت قرار داشتند، اما حدود یک‌ششم از آثار عثمانیان از آغاز قرن ۹ ق تا پایان سده دهم هجری به زبان فارسی پدید آمده است. این آثار عمدتاً از سوی مهاجران ایرانی نوشته شده که تحت حمایت دربار عثمانی بودند و در انتقال سنت‌های ادبی و نیز گنجینه‌های ارزشمندی از داده‌های دست اول از ایران به عثمانی نقش تعیین‌کننده‌ای ایفا کرده‌اند.^۱ یکی از این مهاجران، قاضی‌زاده اردبیلی است که علاوه بر ترجمه فارسی و فیات‌الاعیان ابن خلکان به دستور سلطان سلیم، غزووات سلطان سلیم را به فارسی نگاشته است که می‌تواند در فن نگارش فارسی به هشت‌بهشت ادریس بدیلی، پهلو زند.

۱-۳. قاضی‌زاده اردبیلی

در سده ۱۰ ق، با برآمدن صفویان شیعه‌مذهب در مجاورت حکومت عثمانی که بر اسلام سنی تأکید می‌کرد، برخورد نظامی میان این دو حکومت پیش‌بینی شدنی بود. برخوردي که در سال ۹۲۰ ق در چالدران به وقوع پیوست و نتایج متعددی برای دو حکومت در بر داشت.^۲ در کنار برآیندها و پیامدهای متعددی که نبرد چالدران برای دو حکومت عثمانی و صفوی داشت، کوچ اجباری و اسارت نخبگان ایرانی حاضر در تبریز یکی از نتایجی بود که در تقویت ابعاد مختلف فرهنگی، هنری و تاریخ‌نویسی حکومت عثمانی تأثیرگذار بود.^۳ یکی از این اسیران، قاضی‌زاده اردبیلی بود. ظهیرالدین کبیر بن اویس، از ایرانیان اسیر در قلمرو عثمانی بود که به‌سبب قاضی‌زاده پدرش، شیخ کبیر، به قاضی‌زاده شهره شده است.^۴ او از جمله کسانی است که نامش گاه با نام جدش محمد‌اللطیفی و گاه

۱. نوری‌لذیز، «تاریخ‌نگاری عثمانی»، ص ۱۲۳.

۲. نک. بابانی، صص ۲۳۵-۲۴۱.

۳. همو. ص ۲۴۰.

۴. طاشکپری‌زاده، ج ۱، ص ۲۷۱؛ ریاحی، ص ۱۷۲؛ تربیت، ص ۲۴۹.

با نام فرزندش محمد بن قاضی زاده در آمیخته، چندان که سبب اشتباه مؤلفان و پیچیده شدن تشخیص نقش‌های ایفایی او شده است. از میان نامهایی که به او نسبت داده شده است، می‌توان به این اسمای اشاره کرد: اظہرالدین کبیر بن اویس بن محمد الطیفی،^۱ ظہیرالدین اردبیلی،^۲ ظہیر کبیر^۳ و شمس الدین محمد لطیفی مشهور به قاضی زاده اردبیلی.^۴ حاجی خلیفه در بر شمردن ترجمه‌های وفیات الاعیان ابن خلکان، قاضی زاده را با نام ظہیرالدین و اظہرالدین، دو نفر تصور کرده، اما افزوده است که «شاید این همان اظہرالدین اردبیلی باشد الله تعالیٰ اعلم».^۵ قاضی زاده در غزوات سلطان سلیمان، خود را «بنده فقیر کبیر کثیرالقصیر الشهیر بقاضی زاده»^۶ و در ترجمة وفیات الاعیان، «الفقیر الى الله الغنى كبیر بن بن اویس اللطیفی عفى الله الشهیر بقاضی زاده»^۷ معرفی کرده است. گزارش‌های موجود، به اسارت او پس از نبرد چالدران اشاره دارد؛ بنابر این گزارش‌ها، او دانش‌اندوخته ایران بود^۸ و هنگامی که سلطان سلیمان اول - پس از نبرد چالدران - وارد تبریز شد، قاضی زاده را اسیر کرد و با مقرری روزانه ۸۰ آقچه، به استانبول کوچاند.^۹

طاشکپری زاده او را «المولی العالم ظہیرالدین الاردبیلی الشهیر بقاضی زاده» خوانده و آورده است: «رحمت خدا بر او باد! در بلاد عجم علم آموزی کرد و هنگامی که سلطان سلیمان خان تبریز را گرفت، او را به بلاد روم برد و روزانه ۸۰ آقچه مقرری برای او تعیین کرد. او به همراه وزیر احمد پاشا نائب سلطان عثمانی در مصر در سال ۹۳۰ به قتل رسید. صاحب

۱. حاجی خلیفه، ج ۲، ص ۲۰۱۸.

۲. عالی افتندی، گ ۳۷۳ ب.

۳. میرزا حبیب اصفهانی، ص ۶۲.

۴. حکیم‌شاه، ص ۳۹۵.

۵. حاجی خلیفه، ج ۲، ص ۲۰۱۹.

۶. قاضی زاده، غزوات، گ ۱ الف.

۷. همو، ترجمة وفیات الاعیان، گ ۱ ب.

۸. ابن عمار حنبلي، ج ۱۰، ص ۲۴۰؛ طاشکپری زاده، ص ۲۷۱.

۹. عالی افتندی، همانجا؛ مستقیم‌زاده، ص ۳۶۹؛ نشانچی، ص ۳۱۱؛ پچوی، ج ۱، ص ۵۰.

محاوره و وقار و هیبه و وجاهت و فصاحه بود. به علوم مختلف به ویژه علم انشاء و شعر آشنایی داشت و خط را نیکو می‌نوشت. تاریخ ابن خلکان را به فارسی ترجمه کرد.^۱ حاجی خلیفه کاتب چلبی نیز در کشف الظنون، با تردید در نام او آورده است: «مولانا ظهرالدین الاردبیلی وفیات ابن خلکان را به فارسی ترجمه کرده است که در سال ۹۳۰ درگذشت و دیدم رسالت فارسی کبیر بن اویس بن محمد اللطیفی شهیر باقضیزاده متوفی ۹۳۰ که در آن ذکر کرده است که سلطان سلیم هنگامی که به تبع تواریخ، خصوصاً الوفیات ابن خلکان اشتغال داشت، آن را به فارسی ترجمه کرده است. هنگامی که به نیمه رسیده، سلطان سلیم فوت کرده ... شاید این همان ظهرالدین اردبیلی باشد، الله تعالیٰ اعلم».^۲ او در ادامه نیز این دو نفر را به دو شکل ظهرالدین و ظهیرالدین آورده و مجزا پنداشته است.^۳ بغدادی نیز در توصیف او آورده است که «قاضیزاده کبیر بن اویس بن محمد اللطیفی ظهرالدین الاردبیلی الشهیر باقضیزاده در مصر سکونت داشت و در سال ۹۳۰ درگذشت. ترجمة فارسی وفیات ابن خلکان از اوست».^۴

میرزا حبیب اصفهانی در اشاره به هنرمندان کتاب آرا از او یاد کرده و چنین آورده است: «قاضیزاده ظهیر کبیر، اردبیلی است. سلطان سلیم پس از فتح تبریز او را به همراه شاه قاسم به روم آورد. در انواع قلم استاد بود. تاریخ ابن خلکان را به فارسی ترجمه کرد. در ۹۳۰ وفات یافت. در ادبیات و سایر علوم و فنون بی نظیر بود».^۵ در تواریخ سیاسی عثمانی نیز از او به عنوان یکی از هنرمندان خوشنویس یاد شده است که از آن میان می‌توان به تاریخ نشانچی و تاریخ پچوی اشاره کرد. نشانچی محمد پاشا (م ۹۷۹ ق)، تاریخ‌نویس عصر سلیمان قانونی، او را چنین توصیف کرده است: «قاضیزاده عجم که ملا ظهیرالدین اردبیلی

۱. طاش کپریزاده، صص ۲۷۱-۲۷۲-۲۷۲.

۲. حاجی خلیفه، ج ۲، صص ۲۰۱۸-۲۰۱۹.

۳. همو، ج ۲، ص ۲۰۱۹.

۴. بغدادی، هدیه العارفین اسماء المؤلفین و آثار المصنفین، ج ۱، ص ۸۳۷.

۵. میرزا حبیب اصفهانی، صص ۶۲-۶۳.

است، از عجم به اسارت آورده شد. به شعر قادر و در انشا ماهر است. حسن خط نیز دارد.
تاریخ ابن خلکان را ترجمه کرد. ۸۰ آقچه علوفه (اوتراق علوفه‌سی) برایش تعیین شد.^۱
ابراهیم پچوی (م ۱۰۶۱ ق) نیز چنین آورده است: «مولانا ظهیرالدین اردبیلی صاحب وقار و
فصاحت و صیت و وجاهت، راغب به حسن خط، به همراه سلطان سلیمان از تبریز آمد،
سپس به همراه خائن احمد پاشا در مصر به قتل رسید».^۲

در میان تاریخ‌نویسان عثمانی، حکیم‌شاه محمد قزوینی (م ۹۲۹ ق)، پژشک و
تاریخ‌نویس ایرانی که در دوره بایزید دوم به قلمرو عثمانی کوچید، مفصل‌ترین شرح را
درباره قاضی‌زاده آورده است. او که معاصر قاضی‌زاده اردبیلی بود، در بخش افزووده به ترجمه
مجالس النفاسن امیرعلی‌شیرنوازی، از قاضی‌زاده و خاندان او چنین یاد کرده است:
«شمس‌الدین محمد لطیفی پسر قاضی شیخ کبیر که مشهور است به قاضی‌زاده اردبیلی و
لطیفی که فرزند دلبند اوست، سری از اسرار لطایف اوست و در حداثت سن، جامع اخلاق
حمدیه و محاسن جمیله و بسی اشعار بی‌نظیر و اطوار دلپذیر داشت و اول حال قصیده‌ای
گفته که لفظ سایه و خیمه در هر مصوع لازم داشت و این چند بیت آن است:

بسان خیم گل سرو سایه پرور من	سحر ز خیمه برون رفت و سایه زد به چمن
ز سایه خیمه زده سنبلاش به روی سمن	چو خیمه کاکل او سایه‌بان شده برس گل
بکش ز خیمه گردون سایه‌اش دامن	دلا چو سایه مشوزیر خیمه گردون
سری چو سایه فرو بربه زیر سایه تن	به زیر سایه دل شو که خیمه‌ای است ز نور
برای سایل درویش خیمه پیراهن	بجوى سایه خیمه که زیر دلق بس است
درخت خیمه شد و سایه کرد برو گلشن	مرو به سایه خیمه که از شکوفه باع

و به مقتضای «الموت ینفى خیارکم و یبقى شرارکم» اجل او را از میان مردمان انتخاب
نمود و این رباعی از اوست:

۱. نشانچی، ص ۳۱۱.

۲. پچوی، ج ۱، ص ۵۰.

در عالم و بیرون ز دو عالم باشیم
یک چند که زنده ایم بی غم باشیم

سرمست ز جام عافیت جم باشیم
فارغ ز غم زندگی و محنت خلق

و در ایامی که انتقال از دار فنا به دار بقا می نمود، به لسان حال و قال این گفت:
نشد اقبال دوران از سرافرازی هوس ما را

و بعد از چند روز که درویشی اختیار فرمود، وفات نمود.

و جد او قاضی شیخ کبیر است که در زهد و تقوی قرین اویس قرنی است و مدت پنجاه
سال است که در اردبیل قاضی ماضی الحکم اردبیل است و با آنکه قاضی است، طبیب
حاذق آن ملک است و افتاده تدریس آن دیار نیز به او متعلق است و شعر نیز یکی از فضائل
اوست و این قصیده در مدح امیری گفته:

زمان احاطت و دریادرون و کوه و قار
زهی امیر فلک رفت ملک اطوار
هوالطفت و آتش نهیب و ارض و قار
اثیر رفت و کان طینت و زلال اثیر

و پدر لطیفی که قاضی شیخ کبیر است، سلطان صاحبقران سلطان سلیمان خان در روز
جنگ و انهزام شاه اسماعیل صوفی، او را اسیر فرمود، با آنکه حکم به کشتن همه اسیران
فرمود، چون انوار فضل و کمال قاضی زاده از جبین او پیدا بود و آثار سعادت و نجابت در
افعال و اقبال او هویدا، لاجرم پادشاه عالم پناه جرم او بیخشید و او را از قید گرفتاری رهانید
و به التفات و عنایت خسروانه او را مخصوص گردانید و روزبه روز عنایت درباره او زیاده
فرمود، به مرتبه‌ای که چون فتح دیار عرب نمود، ضبط حلب و شام و مصر تمام به اورجوع
فرمود و قاضی شیخ کبیر، شیخ کبیرالخیر است و فضایل او زیاده از حدود است و در فن
انشا بی‌همتاست و تاریخ سلطان سلیمان خان را نوشت و تاریخ ابن خلکان را نیکو ترجمه
فرموده و از جمله اشعار او این است:

گرگ رو به نمای کج رفتار
آه از دور چرخ مردم خوار
کینه جویی به زیر ازرق دلق
بی وفایی چور و زگار به خلق
یوسفم راز من به غصب ربود
بی گنه قصد جان من بنمود

و چون اشعار او بسیار است، به این قدر اختصار کرده شد که «القليل يدل على الكثير و
البعرة على البعير و اثر الاقدام على المسير». ^۱

در دو اثر عربی شذرات الذهب فی اخبار من ذهب و الكواكب السائرة باعیان المنة العاشرة نیز ضمن ذکر اتهام ارتباط قاضی زاده با صفویان، از او چنین یاد شده است: «و در آن [سال ۹۳۰ ق] مولی ظهیرالدین الاردبیلی الحنفی شهری به قاضی زاده درگذشت. در عجم علم آموزی کرد. هنگامی که سلطان سلیم وارد تبریز شد، برای جنگ با شاه اسماعیل صوفی، او را به بلاد روم برد و روزانه، ۸۰ درهم برای او تعیین کرد». ^۲ «امیر محمدبیک از محافظان قلعه بود، علیه احمد پاشا. قاضی زاده، اسیر و سرش، قطع و به باب زویله آویخته شد. این اتهام به احمد پاشا وارد شد که با شاه اسماعیل صفوی در ارتباط بود و سفیر و رابط این دو، قاضی زاده بود، و تاجی یافتند که شعار صوفی بر آن نقش بسته بود و قتل اهل سنت و تصاحب اموال آنان گوشزد شده بود و در پی رواج عقیده اثنی عشری و اظهار در منابر بودند». ^۳

سلیمان سعد الدین افندی، مشهور به مستقیم زاده (م ۱۲۰۲ ق) در اثر مشهور خود، تحفه خطاطین که نگارش آن به سال ۱۱۷۱ ق به پایان رسیده، ضمن جمع‌بندی مطالب شماری از منابع پیشین خود، آورده است: «کبیر بن اویس بن محمد اللطفی، از اردبیل است و مشهور به قاضی زاده. لقبش ظهیرالدین در شقاویق آمده است. اظهرالدین نیز آورده شده است. در فتح تبریز همراه با شاه قاسم از دست راضیان، خارج و به دارالسلطنه علیه وارد شدند و بدان‌ها وظیفه تکریم شد. همراه با خائن احمد پاشا، والی مصر، در زمان سلطان سلیمان قانونی، در اوایل سال ۹۳۱ طعمه شمشیر گردید. در اواخر سال مذکور نیز گفته‌اند به روایتی نیز زنده ماند. از ادریس بدليسی تحصیل علوم کرد و حسن خط و تکمیل

۱. حکیم‌شاه، صص ۳۹۵-۳۹۷.

۲. ابن عmad حنبلی، شذرات الذهب فی اخبار من ذهب، ج ۱۰، ص ۲۴۰.

۳. الغزی، نجم الدین، الكواكب السائرة باعیان المنة العاشرة، تحقیق جبرانیل سلیمان جبور، بیروت: دار الآفاق الجدید، ۱۹۷۹ م، ج ۱، ص ۱۶۰.

کرد. در نستعلیق به «رتیه کمال» به «درجه اعجاز» رسیده، کاتبی گزیده بود. علاوه بر سایر آثار، تاریخ ابن خلکان را به زبان فارسی، ترجمه و آثار زیادی کتابت کرد.^۱

۱-۴. کتاب غزوات سلطان سلیم

قاضی زاده اردبیلی، بهسبب احترامی که نزد سلیم اول داشت، به عنوان مورخ در لشکرکشی سلیم به مصر حاضر بود، اما در دوره سلیمان قانونی و در سال ۹۳۰ ق با احمد پاشا - نائب السلطنه مصر - دست به شورش زد و کشته شد.^۲ مهم‌ترین اثر قاضی زاده، کتاب تاریخ او در خصوص تسخیر مصر به دست سلیم اول است که خود از نزدیک شاهد وقایع و مسئول نگارش این رویدادها بوده است. برخلاف ترجمة ناتمام وفیات الاعیان ابن خلکان که در آثار متعددی بازتاب یافته، از کتاب تاریخی قاضی زاده کمتر سخنی به میان آمده است. حکیم‌شاه محمد قزوینی در توصیف قاضی زاده به اثر تاریخی او با نام تاریخ سلطان سلیم خان اشاره کرده است. قاضی زاده در برگه‌های نخستین، کتابش را تذکرۀ للملوک و السلاطین الاخیار خوانده است؛^۳ با وجود این، در نخستین صفحه نسخه خطی این کتاب، دو بار با رنگهای سیاه و سرخ، عنوان غزوات سلطان سلیم آورده شده است.

غزوات سلطان سلیم، به شماره ۸۲۵، در کتابخانه حاجی سلیم آغا در استانبول قرار دارد که دارای ۲۳۷ برگ به زبان فارسی و به قلم نسخ است. این اثر که درباره حمله عثمانی به مصر نگاشته شده، تاکنون کمتر شناخته شده بود. قاضی زاده اردبیلی که به روایتی شاگرد ادریس بدليسی بود،^۴ در نگارش غزوات سلطان سلیم، با تحری مشابه هشت بهشت دست به قلم شده است. اثر قاضی زاده را به سبب آن که مؤلف در لشکر فاتح مصر حضور داشته و وقایع را از نزدیک مشاهده و ثبت کرده است، می‌توان مهم‌ترین منبع در باب فتح

۱. مستقیم‌زاده، صص ۳۶۸-۳۶۹.

۲. پچوی، همانجا؛ تربیت، صص ۲۴۹-۲۵۰.

۳. قاضی زاده، غزوات، گ ۵ الف.

۴. مستقیم‌زاده، ص ۳۶۹.

مصر قلمداد کرد و حتی بر بداع الزهور فی وقایع الدهور ابن ایاس برتری داد. غزوات سلطان سلیم، اخبار عثمانی را از هفتم ربیع الاول سال ۹۲۲ تا بازگشت سلیم به استانبول در پنجم جمادی الاول سال ۹۲۴ در بر می‌گیرد و احتمالاً پس از بازگشت از مصر در سال ۹۲۵ ق و در شهر استانبول به پایان رسیده است؛ گرچه متن کتاب از ثبت و ضبط گزارش‌ها طی حضور در جریان نبرد و لشکرکشی حکایت دارد. نیز با توجه به اینکه ترجمه و فیات‌الاعیان ابن خلکان که پس از نگارش غزوات سلطان سلیم آغاز شده بود، با مرگ سلیم در سال ۹۲۶ ق ناتمام ماند، می‌توان دریافت که غزوات سلطان سلیم در همان دوره سلیم یاوز نگارش یافته است. از ویژگی‌های این اثر می‌توان به نثر قوی و سرشار از سجع و آرایه‌های ادبی، اشعار فارسی و عربی، احادیث، توصیف‌های بسیار زیبا، به کاربردن امثال عربی و آیات قرآنی، توصیف منازل و شهرهای طول مسیر با جزئیات فراوان، استفاده از اصطلاحات حکومت‌داری، پرداختن مفصل به نبرد مرج دابق و نبردهای متعدد سلیم با طومان‌بای، ذکر نام بسیاری از صاحبان مناصب، امرای نظامی و شخصیت‌های برجسته همراه با معرفی تکمیلی برخی از آنان، و ذکر مناصب ممالیک اشاره کرد که با برخورداری از نثر منشیانه و گاه بسیار ثقیل، پیرو نثرنویسی تاریخ هشت‌بهشت ادریس بدليسی بوده است.

با توجه به مطالب آغازین اثر دانسته می‌شود که وی درخواست همراهی سلطان در نبرد با ممالیک را داشته،^۱ اما ابتدا با مخالفت سلطان روبرو شده است^۲ و سرانجام در هنگام لشکرکشی، سلیم او را مأمور ثبت وقایع این لشکرکشی کرده است.^۳ او در این اثر تاریخی، گرچه مقطع کوتاهی از دوره سلیم اول را مورد توجه قرار داده، اما اطلاعات ذی قیمتی را به دست می‌دهد. از نکات قابل اعتنای در این‌باره، این است که وی هدف اولیه سلیم را لشکرکشی به ایران خوانده و آورده است که سلیم پس از طی مسافتی به سوی ممالک عرب تغییر مسیر داده است.^۴ در پایان اثر و پس از فتح مصر، بار دیگر به عزم سلیم برای حمله به

۱. قاضی‌زاده، غزوات، گ ۲ الف.

۲. همان، گ ۲ ب - ۳ الف.

۳. همان، گ ۳ ب - ۵ الف.

۴. همانجا.

ایران سخن رانده که به سبب نامناسب بودن شرایط، به زمان دیگر موکول شده است^۱ و از این حیث تنها منبعی است که به قصد سهباره سلیم در حمله به ایران اشاره کرده است.

۱-۵. تشیع و ایران در نگاه قاضیزاده اردبیلی

مذهب تسنن و ضدیت با صفویان، دو مورد از ویژگی هایی است که در تاریخ عثمانی به خصوص در تاریخ عصر سلیم اول برجسته شده و تاریخ نگاری عصر سلیم یاواوز، از این وضع تأثیر پذیرفته است، اما در اثر قاضیزاده اردبیلی که نویسنده به دلخواه سلطان عثمانی، تاریخ نویسی کرده، هرگز چنین وضعی یعنی تاختن به تشیع و ایرانیان را مشاهده نمی کنیم؛ بلکه برخلاف انتظار از این وضع تاریخ نویسی و شرایط سیاسی - فرهنگی، غزوات سلطان سلیم، اثری است که در آن به معیارهای ایرانی (شخصیت های ایرانی، نشانه های مربوط به ایران، اشاره به تاریخ ایران و ...) و مشخصه های شیعی (نظیر احادیث و اشعار امام علی (ع) و عدم پرداختن به شخصیت های مذهبی اهل تسنن)، نگاهی مثبت شده است.

قاضیزاده که در مسیر تاریخ نویسی عثمانی حرکت کرده و یکی از سلیمان نویسان عثمانی است، از سوی سلطان ضدشیعی و ضد ایرانی عثمانی به امر تاریخ نویسی گمارده شد، اما به شکل زیرکانه ای گرایش های خود را که قطعاً مطلوب سلطان نبوده، در اثر خود بازتاب داده است. این گرایش ها، در دو بخش ایران دوستی و شیعی گری و به اشکال مختلفی در نگارش تاریخ فتح مصر و شام گنجانده شده است. گرایش های ایرانی او در نحوه و میزان اشاره به ایران و جغرافیای آن بازتاب یافته، چنان که میزان اشاره او به نام ایران و هم خانواده های آن (۳۷ مرتبه) نسبت به عثمانی (۱۰ مرتبه شامل همه مشتقات و هم خانواده ها) حدود چهار برابر را شامل می شود. توجه به ایرانیان معاصر قاضیزاده که در قلمرو عثمانی حضور داشتند و به تناسب اخبار از آنان سخن به میان آمده نیز در بر دارندۀ گرایش های ایران دوستی اوست. قاضیزاده در معرفی یا نام بردن از ایرانیان، از ترکیبات بلیغ و